

for, at Betalingen til Dyrkerne navnlig for Ærter, som er Hovedartiklen, er sat op, og til Trods for, at Arbejdslønnen er forøget i nogen Grad, at holde de samme Priser, fordi de takket være den stigende Produktion og Afsætning, de har kunnet regne med, har kunnet nedsætte deres Generalomkostninger og saaledes har kunnet være dult konkurrencedygtige. Forbrugerne har altsaa i ingen Henseende betalt alt dette, men der er kun de gode Sider, der er kommet frem gennem den forøgede Anvendelse af indenlandske Grøntsager og den herhenhørende Produktion.

Med Hensyn til Frugtkonserves forekommer det os endnu mere besynderligt at ville lave denne Undtagelsesstilling for indførte Frugtkonserves, det her drejer sig om. Importen af disse androg i 1913 200 000 kg, medens den i 1923 androg næsten $\frac{3}{4}$ Mill. kg. Denne Import bestod væsentlig af Ferskener, Abrikoser og Ananas, og det forekommer os i alt Fald, at disse Varer maa kunne betegnes som udprægede Luksusartikler. Hvis det ikke er Luksus i det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Øjne, saa ved jeg overhovedet ikke, hvad der er Luksus. Denne Told vil ikke kunne gavne nogen indenlandsk Industri, hvilket det ærede Medlem Hr. Dahlgaard jo altid er stærkt bekymret for, men vil kun bringe Penge ind i Statskassen, og det forekommer os rent ud sagt ganske meningsløst at stryge denne Del. Men vi erkender, og det har det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ogsaa maattet erkende, at alene at undtage Grøntsagerne er umuligt, for man maatte saa ofre hele Konservesgruppen; derved er det ærede Medlem kommet til det mærkelige Resultat, han er kommet til, og som den højtærede Regering nu ogsaa er kommet til, sammen med Grøntsager ogsaa at ville undtage Frugtkonserves og alle disse deciderede Luksusartikler. Jeg maa derfor beklage, at vort Parti ikke kan stemme for det af den højtærede Finansminister stillede Ændringsforslag til § 3.

Trier: Med faa Ord vil jeg gerne anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af den højtærede Finansminister stillede Ændringsforslag. Jeg finder ingen Grund til at komme ind paa en Diskussion af det Spørgsmaal, som blev rejst af det ærede Medlem Hr. Drachmann om, hvorvidt den Luksustold, vi fik den 1. Februar 1924, har beskyttet eller ikke beskyttet Konservesfabrikkerne, eller om de har holdt deres Priser ganske uafhængige af Beskyttelsen. Jeg tror ikke, at det, det ærede Medlem

Hr. Drachmann sagde, er rigtigt; men det skal jeg ikke komme ind paa her, thi det, Finansministerens Ændringsforslag gaar ud paa, er jo kun, at Spørgsmaalet om en Deling af den store Gruppe, som omfatter saavel det, som er virkelig Luksus, som det, man er enig om ikke er Luksus, skal overvejes nærmere i Ministeriet, og at der snarest muligt skal tages Stilling til det. Alle de her i Salen, som er enige om, at vi ikke skal beskytte og forhøje Priserne paa almindelige Næringsmidler, kan slutte sig til Finansministerens Ændringsforslag om, at dette Spørgsmaal snarest muligt tages op til Drøftelse. Derfor kan jeg anbefale Finansministerens Ændringsforslag.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Drachmann er i en Vanskelighed, hver Gang han staar her i Tinget og taler om Forslag, der har været forelagt eller gennemført af valutamæssige Grunde. Det ærede Medlem begynder regelmæssigt og altid som den, der tager valutamæssige Hensyn med det Formaal at begrænse Indførselen; men han ender lige saa sikkert i fuldkommen beskyttelsesmæssige Synspunkter — Hestefoden stikker altid frem inden Talen er til Ende, og det samme er Tilfældet her. Til syvende og sidst er det ikke det valutamæssige, der fremføres, men Begrundelsen er det beskyttelsesmæssige. Jeg finder ingen Anledning til at optage en Diskussion paa dette Punkt med det ærede Medlem, den er ført saa tidt, og vi vil komme til at føre den igen; det er det gamle om igen, om man fra den Side har Ret i, at man samtidig er beskyttet og alligevel ikke har Adgang til at tage højere Priser. For os og for alle Frihandelsmænd har dette altid indeholdt en Selvmodsigelse. Jeg skal for øvrigt sige til det ærede Medlem, at hvis det er Tilfældet, at Grøntkonservesfabrikkerne ikke tager højere Priser, end de ellers vilde have gjort, har de jo ikke nogen Grund til at være kedede af, at Tolden falder bort, for saa vil de jo stadig kunne tage de samme Priser. Ifølge vort Synspunkt er Konservesindustrien en naturlig Industri for Danmark, og Konservesindustrien har store Muligheder i Fremtiden; de ligger i det store Forbrug, der vil fremkalde den stadig større Prisbillighed, og jeg er ikke i Tvivl om, at paa dette Grundlag vil Konservesindustrien altid have den fornødne Styrke her i Landet.

Det var en interessant Bemærkning, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen fremkom med, nemlig at Tanken om at undtage Grøntkonserves havde Venstres Sympati.